

[Oluf Pedersen.]

og ikke Fæstere, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ulrich i sin Uforstand ønsker det. Vi ønsker ogsaa, at man gennemfører Grundskyldsprincippet konsekvent, det vil sige, gennemfører det saaledes, at der sker en Afløsning af Skatterne.

Loven giver jo Adgang til Jord uden Købesum, blot mod Betaling af Grundskyld, men de Husmænd, som faar Lov til at betale Grundskyld i Stedet for Prioritetsrenter, maa jo samtidig svare alle de uretfærdige Skatter ligesom andre Borgere i Landet, og de uretfærdige Skatter udgør ca. en Trediedel af Indkomsten, naar baade de indirekte og de direkte Skatter medtages. Det vil sige, at man fratager Husmanden en Trediedel af hans Arbejdsindkomst til Fordel for Højfinans og Monopoler. Det er disse uretfærdige Vilkaar, som har drevet Landbouddommen ind til Byerne, og det er det, der er den egentlige Forklaring paa de 25 000 Arbejdere, som det i Øjeblikket menes at det danske Landbrug mangler.

Det er ikke nok, at man gennemfører en Lovgivning, der giver Adgang til Jord, man maa ogsaa sikre de unge deres Ret, man maa sikre dem Fritagelse for at svare uretfærdige Afgifter. Dette Krav er gammelt, det blev bl. a. rejst af de sjællandske Husmænd gennem Køgeresolutionen af 1902, hvor man rejste sig imod enhver Told og enhver Skat, som blev beregnet i Forhold til Forbrug eller Arbejdsindkomst. Jeg finder her Anledning til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han er enig med de sjællandske Husmænd i de Krav, der blev stillet i Køgeresolutionen, og om det, for saa vidt Landbrugsministeren er enig heri, da ikke snart var paa Tide, at vi saa et Lovforslag her i Rigsdagen, som opfyldte disse Krav.

Der er ogsaa Grund til ved Behandlingen af et Lovforslag som det foreliggende at rejse Krav over for den højtærede Landbrugsminister om et Tilsagn, der sikrer Landbruget Adgang til ubegrænset Eksport, selv om dette nødvendigvis maa resultere i, at der ogsaa kommer en øget Import her til Landet, at der bliver mere Velstand her i Landet. I socialdemokratiske Blade har den af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen saa højt lovpriste Nationaløkonom, Hr. Knud Korst, taget til Orde for

en Statsbegrænsning af Eksporten — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat. Det hedder i en Artikel af Kontorchef Knud Korst i „Social-Demokraten“:

„Der er en Grænse for, hvor stor en Eksport det kan tillades Landbruget at have. Myndighederne bør skride ind, hvis Landbrugets Eksport truer med at blive for stor.“

Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage Afstand fra denne Udtalelse af Hr. Knud Korst. Det forekommer mig urimeligt, hvis det skal være saaledes, at Staten nægter Landmanden Adgang til at eksportere de Varer, som han har produceret.

Under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag har man, og ikke mindst det ærede Medlem Hr. Ulrich, været inde paa det Problem, om nu ogsaa Husmandsbrug var en Driftsform, som egnede sig for Landet. Og det ærede Medlem Hr. Aage Fogh gjorde gældende, at de mange Foranstaltninger, som var gennemført i de senere Aar, og de mange Ordninger havde givet et godt Resultat, og det ærede Medlem henviste til, at de sjællandske Herregaarde havde haft en Forrentningsprocent paa 5,7 foruden en Driftslederløn paa 4 000 til 5 000 Kr. Jeg vil i Anledning af disse Betragtninger sige, at det ærede Medlem har Ret i, at de gennemførte Ordninger har været til stor Gavn for Godsejerne — og dette bekræftes jo ogsaa ved det Talmateriale, det ærede Medlem her optræder med —, men modsat vil jeg mene, at det ærede Medlem Hr. Ulrich for saa vidt har Ret, som Landbruget som Helhed ingen Gavn har haft af disse Ordninger og alt, hvad dertil hører. Det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem Hr. Ulrich i sin Tid var gaaet imod disse Ordninger, ligesom vi gjorde med den Begrundelse, at det ikke vilde være til Gavn for Landbruget som Helhed, hvad det ærede Medlem Hr. Ulrich jo nu indrømmer er Tilfældet.

Vi mener, at det, der burde gøres, var, at man afskaffede de Love, som skaber Varefordyrelse for Befolkningen, at man kom ud i en sund økonomisk Politik, hvor man sikrede Landbrugerne ikke alene Adgang til at sælge til de Priser, der er ude paa Verdensmarkedet, men ogsaa Adgang til at